

istebetfor Dvint. Hvad der er en vigtig Ting, idet man gaar over fra et Vægtsystem til et andet, det er, at de Benaevnelser, man bruger, komme til at omfatte Størrelser, liggende allerede bekjendte Genheder saa nær som de nogensinde kunne. Dvintinet er for Diebliffet $\frac{1}{128}$ af et Pund; den nye Dvint er $\frac{1}{109}$ af et Pund, og Forskjellen er altsaa mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{5}$, som den nye Dvint bliver større. Den, som kjober sit Smør eller sin Kaffe, vil, naar han veed, at han har nok af et Dvintin til 4 Dage, for Fremtiden vide, at han af en Dvint har nok til 5 Dage; det er en saadan simpel og praktisk Opfattelse, som man ikke skal slippe. Det, hvorom det ved Forandring af Vægtsystemet, af Møntsystemet, af Maalsystemet dreier sig, det er, at faae saa Hovedeenheder og, at komme til at vide, i hvilket Forhold de nojagtig staae til hverandre; Mængderne ved vore nuværende Maal-, Vægt- og Møntsystemer ere, at vi have formange forskjelligartede Genheder, og at der ikke er en klar Sammenhæng mellem dem. Der er slet ingen Vanffelighed ved at vedblive at beholde Betegnelsen Tønde Land eller Skjæppe Land, naar man først kommer derhen til, at en Tønde Land kan bruges som Eenhed for et Decimalsystem. Vi have en Tønde Land, som kan bruges som Eenhed for et Decimalsystem, dersom vi beholde den nuværende Aalen af 2 Fod; det er nemlig en Tønde Land paa 10,000 Kvadratalen, og naar en Skjæppe Land bliver $\frac{1}{10}$ der af, saa er det ogsaa et ganske simpelt Decimalforhold. Dersom man derimod tager Foden som Eenhed, hvad den nu i Virkeligheden er, saa maa man komme til at stille det anderledes, men det er kun derom, det dreier sig; om man vedbliver at kalde det Tønde Land eller tager en anden Benaevnelse, er ikke det Væsentlige, det bringes man snart til, men det er Sammenstillingen mellem de forskjellige Genheder, man har, der er det Væsentlige. Det er en meget uheldig Ting at have to forskjellige Tønder, Kul- eller Salttønden og Korntønden; jeg troer, at Kul- og Salttønden er eens, men tør ikke engang sige det med Sikkerhed. Det er en Feil, og det er ogsaa en Feil, at det er Brøf-Cubiffod, som indeholdes i disse Tønder. En Tønde,

som kan blive visse hele Cubiffod, naar Foden først har faaet en rigtig Inddeling, jeg mener en Decimalinddeling, den bliver en Størrelse, som kan deles med 100; det er det, som forudsættes, og jeg troer derfor, vi ganske roligt, ogsaa naar vi sætte denne Lov i Forbindelse med en fremtidig Forandring af Tønden, kunne tage Loven som en Begyndelse og blot skulle sørge for, at tilsvarende Love, naar de komme frem, komme til at hænge sammen med denne. Benaevnelserne ere, som sagt, paa ingen Maade Hovedsagen, men det er selve Størrelserne, og disse bør være saa nær som muligt det, man er vant til at have en Forestilling om. Folk, der ere vante til at bevæge sig i Forretningslivet, have nu engang opfattet, hvad et Centner er; naar de løfte paa det, vide de, her har jeg 100 R, og ligeledes har man lidt efter lidt vænnet sig til, efter Omfanget af en Art Varer, at kunne see, hvormange Pund der omtrent er. Det er derfor vigtigt at beholde disse Størrelser, og med Hensyn til Navnene er der Intet i veien, thi om en Mand ikke kan for en Døit Latin, saa veed han fra Stolen, at et Centner er 100 R, og det glemmer han ikke. Her i denne Lov at gaar over til Benaevnelser for Underafdelinger af Det vilde jeg ansee som et Misgreb; det kommer tidsnok, naar disse Underafdelinger skulle have deres Anvendelse, men som Handelsvægt komme de kun frem som simple Brøker, og der behøves ikke nogen Benaevnelse. Ved de finere Vægte behøver man først at give dem Navn, naar disse finere Vægtarter, Sølv-, Guld- og Apothekervægten, bringes ind under Loven. Jeg synes, det foreligger meget simpelt, at man bør tage denne Lov, som den er. Naar skulde man under Omstændigheder, som disse modsætte sig en Lov? Naar den lagde Hindringer i veien for en yderligere Udvikling, men det troer jeg Ingen af de Herrer har sagt eller har kunnet sige; de kunne give den, hvilken Udvikling de ville. De ere tilfredse med en 10 Marks Inddeling, og saa er der jo Alt, hvad de i dette Diebliff trænge til. Naar man altsaa ikke kan indvende mod denne Lov, at den vil lægge Hindringer i veien for fremtidige Bestemmelser af den Natur, som de ærede Medlemmer